

عنوان مقاله:

آموزش از طریق همسالان: راهی جهت ارتقای رفتار حمل صحیح کوله پشتی در دانش آموزان دختر دوره متوسطه

محل انتشار:

سومین همایش ملی اختلالات عصبی عضلانی اسکلتی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

نیلوفر داداشی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش بهداشت، گروه آموزش بهداشت و ارتقا سلامت، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

صدیقه سادات طوافیان - استاد، گروه آموزش بهداشت و ارتقا سلامت، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

زینب غلام نیاشیروانی - دکترای تخصصی آموزش بهداشت، مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی (EDC)، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پزشکی، دانشکده آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران - باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشکده

خلاصه مقاله:

مقدمه: کوله‌پشتی، بعنوان رایج‌ترین راه حمل وسایل به مدرسه اگر بصورت نادرست حمل گردد می‌تواند منجر به آسیب‌های اسکلتی-عضلانی در دانش‌آموزان گردد. آموزش سلامت از طریق همسالان می‌تواند نقش بسزایی در ارتقای رفتار حمل صحیح کوله پشتی داشته باشد. هدف تحقیق حاضر بررسی اثربخشی آموزش همسالان بر نحوه حمل کوله‌پشتی در دانش‌آموزان دختر دوره اول متوسطه است. مواد و روش‌ها: این کارآزمایی تصادفی شاهددار (96-97) بر روی 92 دانش‌آموز دختر دوره اول متوسطه (شامل 46 نفر در هر گروه آزمون و کنترل) در شهرستان بابلسر با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای اجرا شد. ابزار گردآوری اطلاعات شامل پرسشنامه محقق ساخته روا و پایایی مشخصات جمعیت‌شناختی و زمینه‌ای، آگاهی، نگرش و رفتار در زمینه حمل کوله‌پشتی بود. برنامه آموزشی در سه جلسه (180 دقیقه) توسط همسالان آموزش‌دیده با بهره‌گیری از روش سخنرانی برنامه‌ریزی شده، بحث گروهی، نمایش عملی، ایفای نقش و مواد آموزشی مانند پوستر، پمفلت و جزوه آموزشی برگزار گردید. داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS21 در قبل و شش ماه پس از مداخله تجزیه و تحلیل شدند ($P < 0.05$). کد اخلاق و رضایت آگاهانه کسب شد. یافته‌ها: در گروه آزمون، میانگین (انحراف معیار) آگاهی (28 ± 2.5)، نگرش (56 ± 3.9) و رفتار (36 ± 1.9) قبل از اجرای مداخله تفاوت معناداری با نمرات این سه متغیر (29 ± 2.5 ، 45 ± 3.9 و 35 ± 1.9) در گروه کنترل نشان نداد ($P > 0.05$). پس از آموزش این امتیازات در گروه مداخله با تفاوت معنادار بترتیب به 21 ± 2.7 ، 0.5 ± 4.2 و 31 ± 2.1 ارتقا یافت ($P < 0.001$) در صورتی که در گروه کنترل این اختلاف مشاهده نشد ($P > 0.05$). بحث و نتیجه‌گیری: آموزش بواسطه همسالان نقش موثری در ارتقای دانش، نگرش و رفتار حمل کوله‌پشتی در دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه داشت و لازم است این امر در طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی برای این گروه هدف مهم و آسیب‌پذیر مدنظر قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

حمل کوله‌پشتی، دانش آموز، آموزش همسالان، اختلال اسکلتی-عضلانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812572>



